



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Agobardi Archiepiscopi Lvgdvnensis Opera

Agobardus <Lugdunensis>

Parisiis, 1666

Sanctissimis Patribus Omnique Clero Ecclesiae Gallicanae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14678



SANCTISSIMIS
PATRIBVS
OMNIQVE CLERO
ECCLESIAE
GALLICANAE.

Editurus in publicum opera Ago-
bardi Archiepiscopi Lugdunen-
sis, à me emendata, Notisque
illustrata, non alijs auspicijs id fieri à me
debere arbitratus sum quàm vestris, PA-
TRES, qui Gallicanam Ecclesiam, cujus
clarissimum lumen ævo suo fuit Agobardus,
vestris nunc virtutibus illustratis, etiam
usque ad vicinarum gentium invidiam.
Obsequio præterea illo erga vos defungi me
à ÿ

E P I S T O L A.

postulare videtur etiam seculi nostri felicitas: quandoquidem id efficitis, eorum studia fovendo qui literas amant, ut non desit hodiernis ingenis temporum favor, qui (ut ad Porphyrium scribebat olim Constantinus Magnus) non secus doctrinæ deditas mentes rigare atque alere consuevit, quàm si clivosi tramitis supercilio rivus elicitus scaturientibus venis arva arentia temperaverit. Denique præsidentibus vobis in Ecclesia Dei, quod de seculo suo gloriabatur idem Constantinus, scribentes dicentésque haud aliter benignus auditus quàm lenis aura prosequitur. Testatum id nuper voluistis, PATRES, in viris clarissimis, qui libros à se editos vobis obtulerunt, quos verò vos & dignis laudibus & mercede operum amplissima prosecuti estis. Et illos quidem sua ipsorum ingenia suâque facinora attollebant. At mihi magna commendatio accedit, non ex propriis virtutibus, aut ex meritis erga coronam vestram meis, sed ex his quos vobis offero libris, & ex nomine magni viri omniumq; seculorum memoria digni PETRIDE

EPISTOLA.

MARCA Archiepiscopi Parisiensis, tum etiam ex inclinatione vestrum omnium in personam meam. Sanè non venio ad vos incognitus, neque perrumpo vobis invitis; sed ad vos redeo ex veteri contubernio clarissimi collegæ vestri; quo vivente, meum nomen aliqua in gratia apud vos fuisse & ego mihi met persuasi, neque vos, opinor, negabitis. Non puto autem, PATRES, ademptam mihi morte illius benevolentiam vestram, aut interisse apud vos memoriam ingentium hominis virtutum ac meritorum ejus in Ecclesiam Gallicanam, cujus jurium ac libertatis propugnator fuit & studiosissimus & fortissimus. Quòd si istarum rerum apud vos memoria superest, ut certè superest, dubitare non possum de constanti ac perpetua vestrum omnium ac uniuscujusque vestrum erga me propensione. Nam cum ille mihi hunc, quo me flagrare videtis, ardorem pro Gallicana Ecclesiæ libertate tuenda & inspiraverit vivens, & moriens tradiderit velut supremæ voluntatis tabulis, dum lucubrationum suarum editionem mihi com-

EPISTOLA.

mendavit, putate, PATRES, successisse me vicarium his eruditissimi viri studiis, longo quamvis intervallo, & ob hoc ipsum mereri ut nihil perire sinatis ex benevolentia erga me vestra. Quod eò lubentius præstabitis, postquam intellexeritis impositam mihi ex hoc illius imperio necessitatem omnia studia mea omnesque conatus meos ad vos, id est, ad Ecclesiam Gallicanam, convertendi. Ea etenim de causa factum est ut statim ferme post abitionem ejus in publicum exire summa fide summâque diligentia fecerim magnum illud & memorabile illius opus De Concordia Sacerdotij & Imperij, seu de Libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ, ab unoquoque vestrum summo postea favore exceptum, & publica omnium ordinum Gallie gratulatione ita commendatum, ut vix quisquam sit eorum qui hæc studia amant, qui librum illum seriò non legerit, & porrò non legat hæctenus diligenter. Quanquam non intra Galliam substitit hic ardor. Perripit etiam claustra Oceani, ac maris Mediterranei, montesque ac flumina supera-

EPISTOLA.

vit. Nam præter Italos, Hispanos, Anglos, Belgas, Batavos, Germanos, qui vicini nobis sunt, quique librum illum ad se mitti è Gallia postularunt, delatus est etiam usque ad ultimos ferè Pannoniarum fines. Quæ sanè commendatio, PATRES, tanta est, tantùmque gloriæ hinc redundat in universum Gallicanæ Ecclesiæ corpus, ut vel hoc unico facinore assecutum me putem etiam eorum favorem ac gratiam quibus antea notus non eram, existimemque præterea approbasse me studium & ardorem meum unicuique vestrum, universæque Ecclesiæ Gallicanæ. quæ est votorum meorum summa. Et hanc quidem editionem feci juxta imperium. Quæ sequuntur, mea sunt, ac meo Marte patrata, non adeo sanè illustria ut editio libri De Concordia, sed tamen omnia studio erga Ecclesiam Gallicanam. Ergo, non ita multò post, editionis honore donavi duo clarissima veteris Gallicanæ Ecclesiæ lumina, Salvianum videlicet Presbyterum Massiliensem, & Vincentium Lirinensem, quos & multò meliores quàm

EPISTOLA:

antea erant & emendatiores dedisse me pu-
 to. Salviano & Vincentio successit sequen-
 ti tum anno fulgentissimum ejusdem Ecclē-
 siæ sidus, Lupus Abbas Ferrariensis; quem
 sic emendatum, ornatum, illustratumque
 emisi, ut non arbitrer pœnitendum mihi esse
 operæ in illo conlocatæ. Hoc demum anno,
 quum de edendo Agobardo cogitarem, viro
 & sanctissimo & doctissimo, eodēque
 tempore vos regia jussio congregasset in hac
 civitate Parisiensi, haud spernendam oc-
 casionem ratus, Archiepiscopum illum Lug-
 dunensem vobis offerendum esse putavi; ut
 qui totus sum in edendis in meliorem lucem
 veteribus Gallicanæ Ecclesiæ Patribus,
 meam operam probari procurem ab eadem
 Ecclesia, id est, à vobis, PATRES, qui
 eam divino nutu regitis ac gubernatis, & à
 ceteris sanctissimi ordinis viris, qui unà vo-
 biscum huic sacro intersunt conventui: de
 quorum nobilitate, pietate, doctrina, eru-
 ditione, ac reliquis virtutibus si quid heic
 dicere tentavero, vereor ne infra dignita-
 tem materiæ meæ subsistat oratio; & mode-

EPISTOLA.

stia eorum præterea tribuendum puto, ne suas laudes sibi coram ingeri perferre cogantur. Accipite igitur utrique novam hanc editionem Agobardicarum lucubrationum; vestraque approbatione vestram ita facite, ut vestro jussu facta fuisse videatur. Ita fiet ut ceterorum Patrum Gallicanorum novas editiones, quas paro, lubentiore animo aggrediar, si intellexero curam meam vobis placere, studiumque in hoc meum approbari. Hæc sunt, PATRES, quæ apud vos habui dicenda. Reliquum est ut me precibus vestris juvetis apud Deum, totius boni auctorem, & ut me benevolentia amorisque vestro pergatis honestare. Opto autem vos, PATRES, semper in Domino bene valere.

Lutetiæ Parisiorum xv. Kal.

Februarij, M. DC. LXVI.

STEPH. BALVZIVS.